

Nr. 77 gaar ud paa at nedsette Summen til Møbler i den ny Museumsbygning i den botaniske Have. Jeg skal anskaffe med stor Økonomi, hvad der kan anskaffes for den Sum, man tænker at bevilge, men den er ikke tilstrækkelig. Vil man imidlertid ikke gaa videre for Dieblittet — hele Udvalget er jo enigt derom — skal jeg ikke forsøge paa at fastholde Forslaget, men vil dog gjøre opmærksom paa, at Udgifterne ere beregnede med stor Økonomi, og at der ikke kan ske noget Afdrag dert, uden paa den Maade, at man kun delvis forsyner Bygningen med Inventarium. — Ændringsforslagene Nr. 78 og 79 vedrøre Ansættelsen af en Docent i romansk Filologi. Det er det ærede Udvalg gaaet ind paa, men dog med den ubehagelige Ændring, at det afdrager 900 Kr. i den Sum, som nu er til Raadighed. Da Udvalget imidlertid ogsaa her er enigt, skal jeg ikke opholde mig videre derved, idet jeg ikke tør forvente at opnaa nogen anden Beslutning. — Under Kommunitetet hører Ændringsforslaget Nr. 80, der jo hænger sammen med de før omtalte, og Nr. 81, der jo gaar ud paa en anden Postering af Udgiftskontoen, og da Udvalget jo herom er enigt, og jeg tiltræder den Betragtning, som er lagt til Grund herfor, antager jeg ikke, at jeg behøver at opholde mig videre derved. — Vi komme nu til den polytekniske Lærestalt. Der er igjen foreslaaet at nedsette et Lønningsløb med 800 Kr. Disse 800 Kr. indbefatte et Tillæg til to Docenter, Seidelin og Thomsen, ved den polytekniske Lærestalt; den Eine har 1,600, den Anden 1,400 Kr. og et saa omfangsrigt Arbejde ved Anstalten, at dette ingenlunde er et anstændigt Bederslag derfor. Jeg skal derfor meget anbefale, at man bliver staaende ved Lovforslaget, hvorefter der vil blive ydet hver af disse to Docenter et Tillæg af 400 Kr. — Ændringsforslaget Nr. 83 gaar ud paa at stryge et Beløb til en Festsitovet i Anledning af den polytekniske Lærestalts 50aarige Bestaaen. Det er en af de Poster, om hvilke man maa sige, at finder man ikke at ville bevilge den, kan der ikke være nogen Anledning til fra min Side at holde stærkt derpaa. Det vil naturligvis glæde Anstaltens Personale at faae Leilighed til at holde en saadan Fest, men negter man det, er det en Sag af underordnet Betydning, hvorfor jeg heller ikke skal dvæle videre derved. — Ændringsforslaget Nr. 84 gaar ud paa at nedsette Beløbet til Spiseværtten. Jeg gjør opmærksom paa, at Spiseværtens Honorar ikke er forhøjet i meget lang Tid, og at under Prisforholdenes Stigning baade i Henseende til de Lønninger, han skal udrede, og den Kost, han skal levere, er det i allerhøieste Grad billigt, at han faar et Tillæg. Hermed skal jeg anbefale at for-
 tæste Ændringsforslaget Nr. 84. — Nr. 85 er en Redaktionsændring og Nr. 86 ligesaa. — Nr. 87 er tiltraadt af Udvalget, dog med en Ændring under Nr. 88, som er af mindre Betyd-

ning. — Nr. 89 hænger sammen med et tidligere Forslag, og det skal jeg anbefale det ærede Thing.

Jeg skal dernæst omtale Tilskudet til Folkehøjskoler, som et æret Medlem (Sjømærk) igaar dvælede meget omstændelig ved. Det ærede Medlem udtalte den Anskuelse, at man burde fordele Tilskudet til Højskolerne i Forhold til Elevernes Antal. Læger jeg ikke feil, har jeg allerede tidligere udtalt, at jeg paa ingen Maade kan tiltræde denne Betragtning. Jeg vil i den Henseende gjøre opmærksom paa, at nogle Højskoler ere indrettede paa kun at optage et vist Antal Elever, medens andre optage saa mange Elever, som under almindelige Forhold vilde melde sig, dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at Beskaffenheden af den Undervisning, som Skolerne sætte sig til Formaal at yde, er meget forskjellig, og derfor ogsaa Elevernes Ophold ved Højskolen i Forhold dertil meget forskjelligt. Jeg vil blot nævne et Par Exempler for at anskueliggøre dette. Vi have een Højskole, der blandt Andet sætter sig til Formaal at uddanne unge Mennesker, som i en mere fremrykket Alder faae Lyft til Studeringer, til at tage Udgangseramen til Universitetet, altsaa til at blive Studenter. Dertil fordres jo, at disse Højskoleelever bo paa Højskolen hele Aaret rundt, og dertil hører endvidere et meget stort og dygtigt Apparat og Lærerspersonale; men enhver af de Elever, som paa denne Maade besøge denne Højskole, tælles jo dog kun for een, medens ogsaa den, der i et Par Maaneder eller maasse i endnu kortere Tid gjør et Besøg paa en Højskole, for der at deltage i dens Øvelser, høre dens Foredrag og derefter overlader den, tælles for een. Naar man nøiere overveier dette, vil man sikkert indrømme, at Elevertallet ikke kan være Maalestoffet. Det maa være mig tilladt at indskyde den Bemærkning i Anledning af den ærede Talers Udtalelse om, at det var Ministeriets egne Oplysninger, hvortil der blev henvist, at det ikke forholder sig saaledes. Ministeriet har naturligvis ingen Leilighed til i det Enkelte at kontrollere, hvor mange Elever der besøger Højskolerne. Det er tværtimod Højskolerne egne Opgivelser, som ere benyttede ved de Angivelser, til hvilke det ærede Medlem henviste. Det er altsaa ikke Ministeriets egne Oplysninger, men Højskolerne Oplysninger, som ere benyttede. Jeg føler mig overbevist om, at disse i de store Træk ere fuldkomment paalidelige; men det er mig ogsaa bekendt, at der gives Undtagelser, og jeg skal tillade mig at nævne dette. Det er nemlig kommet til Ministeriets Kundskab, at der blandt dem, der ere opførte som Elever ved en Højskole, har været ukonfirmerede Børn, som maa have gaaet i private Skoler. Om jeg huster ret, var der af saadanne Elever et Antal af 11, og Antallet af Elever ved Højskolen var i det Hele taget ikke ret stort. Dette er imidlertid en Undtagelse.